

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

1890. (Year) 21.

Lösningsnummer 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 13 AUGUSTI 1913.

Nr 33

Allt för Pecca!

Berättelse af Francis Bernstein.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Isak hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

Det var något, som alla voro ense om, att Isak Abraham — gamla Abraham, som han i regel kallades — aldrig hade varit någon skönhet. De tre smutsiga massingskalorna (öfver dörren till länekontoren i London ser man alltid tre massingskolor), som funnos öfver hans dörr, hade hängt där så länge kvarterets invånare kunde minnas, och alltid hade de gamla mannen varit deras föremål.

HEMSKT FAMILJEDRAMA

En arbetare i Stockholm ihjälskjutet två af sina barn och ändrar sitt eget lif.

En uppsakande kärleksdrama utspelas i Birkastaden i Stockholm på aftonen den 21 juli och kostade tre människor lifvet. I Tomtebogatan 24 hyrde en cementarbetare Johan Östergren en lägenhet på 2 rum och kök, och det var här det raskiga dådet begicks.

Det framgår af undersökningen, att gärningen var öfverlagd och att motivet därtill var svartsjuka. Hustrun, som arbetade vid ett bygge, hade icke varit hemma de senaste nätterna, och Östergren hade först den 21 lyckats förnämligt att komma hem.

Hur själva mordgärningen gick till vet man ännu mycket litet om. Det enda levande vittnet är ju hustrun, som visserligen blifvit hörd af polisen på sjukhuset, men som då detta skrives är allt för svag för att kunna svara på några detaljerade berättelser att hålla sig till.

Då sköten ljöd, hade några af de som skyndat till Kåköloren, som var låst inifrån, öppnades då af hustrun, som, trots det att hon träffats af åtminstone två skott, var vid sanna. Inne i köket fann man de blodiga liken af mannen, som skjutit sig i bröstet, och de båda barnen, af hvilka gossens träffades af ett skott strax under högra ögat och flickans af ett alldeles intill inre vänstra ögonvrån.

Bredvid mannen låg vapnet, en stor revolver med lång pipa och en gammal kaliber, efter hvad det synes af den gamla modellen för officersrevolver.

Johan Östergren var född i februari 1877 i Gustaf Adolfs församling af Kristianstads län. Hustrun, hvars namn är Petra Maria Gudbrandsen, är född den 19 april 1880 i Norge. Af deras barn var gossen, Johan Folke, född 1910 och flickan, Rut Cecilia, född 1911.

Knappast någon dag har gått — förklara hyresgästerna i huset — utan att mer eller mindre våldsamma utprädnad ägt rum hos Östergrens. Samt och jämt har svartsjukan varit anledning till stridigheter, och i synnerhet när mannen kommit hem berusad har det förts ett vildt lif.

Han brukade förebrå hustrun för det hon försämnade honom och ej bydde sig om sina barn.

Hur nörslaren sammanträffat med sin hustru på måndagen vet man ej — allt nog, han kom i sällskap med gressen hade räddas. Vardet af varorna uppgår enligt ägarens påstående till \$50,000 under det byggandet var värd \$5,000. Staden kunde hafva räddats, om det endast funnits något så när godt om lämpliga medel att kämpa mot elden med. Icke ens tillräckligt med vatten kunde komma till, ehuru floden ligger endast ett kort stycke från det plats, där elden bröt ut. Stadsrådet fick sig en god lysa genom denna svåra tragedi.

Det hade nämligen allt för länge uppskjutit fullbordandet af det nya vattenverket.

Hjälplöst omöjligt till borgmästaren från alla möjliga platser i Canada, och någon verkligt kärbar eller långvarig nöd behöfve inte i staden lida. Några af de största affärshusen i landet, och de hade tillräckligt stora lager för att kunna skydda de af elden värst hemsoökta personerna.

Svensk trämassa. Sverige blifv i månads beviljad rättigheten att tillfrån insända trämassa och papper till Förenta Staterna. Ryssland, som äfven vill ha två dylika varor tillfrån till U. S. A. har dock blifvit nekadt detta, emedan det brutit handels- och sjöfartsöverenskommelsen af 1832.

Jordskalforsorkarnes främste död. Professor John Milne, den främsta brittiske jordskalforsorkaren, afled nyligen på 63 års gammal. Han ansågs vara sin tids alla förnämsta seismologer. Engelska regeringen hade sändt honom till olika delar af jorden för att göra iakttagelser rörande jordskalv, vulkaniska eruptioner och hvad som därmed stod i samband, och han utförde sina många uppdrag på ett förtäffligt sätt. I 20 års tid stod han i japanska regeringens tjänst och anlade för densamma 1,000 stationer för observation af jordskalv. För British Association anställde han en seismologisk undersökning öfver hela jorden.

de skatt. Endast en enda flaska var ännu till hälften full. De andra ströddes tomma på honom.

Det var Peccas pengar. Allt för Pecca, allt för Pecca. När Rebecca på följande morgon tillkommande med sin ängstfulla man ifrågasatte för att tacka deras hjälpare, funnos de gamla sittande död på bordet. Karleken hade kämpat en hård strid med righeten, och kärleken hade segnat. Men striden hade öfvervinst den gamle människas kraft, och nu hade han gått till sina fäder.

Härjande eldsvåda.

Athabasca Landing i Alberta härjas af en eldsvåda, som odlägger halft affärsdistriktet.

Den största delen af affärsdistriktet i Athabasca Landing, Alta., blifv tidigt i tisdags mörre i v. förord af eld, som började antingen i en rad biljardsalar eller i Grand Union Hotel.

Flammorna gingo hastigt upp för Strathcona street och nedför Litchfield ave. Två hotell nedbrunno till grunden och öfver tretio affärslägenheter förstördes. Endast gendarmen Nyström införades till Kilmarnock ellängs i arbeten på ransknin. Man häller före, att mordet var planlagt såsom ett utslag af hämnd.

Vid middagstiden den 24 juli upplöf invid Nybrovikkajen i Stockholm liket af en omkring 30 års man, iförd gröta lifgardes uniform. Den döde fördes till härhuset och befunns vara distinktionskorpsnr. no. 42 Karl Alfred Hennig Svensson på andra kompaniet. Andra sedan den 19 juli hade Svensson, som då fått nattermission, varit försvannet. Troldet är att han då han sängas dags afton i sällskap med några vänner besökt ett par förlosteställen råkat skiljas från kameraterna och i upprymt tillstånd gått vilse och fallit i vattnet vid Nybro.

Natten till den 27 juli inträffade en ruslig händelse i Ramdala. En 17-årig dräng, Harry Nilsson, råkade vid dansbana i ordväxling med en 20-årig varfsarbetare, Karl Olsson, hvarvid Nilsson med en skulkniff tilldelade Olsson två djupa knifflugg i bröstet och ryggen. Olsson afled kort stund därefter. Gärningsmannen som vid förhör erkänt sitt brott, har häktats och införts till Karlskrona straffänställe. (Forts. å sid 5.)

TYRANNEN ATERVANDER. Upprorstarna höjes åter i Venezuela, där heta strider med all säkerhet stunda.

Vid slutet af förliden månad återkom den ryska riksdagen till Venezuela landsförvaldare presidenten och diktatorn Cipriano Castro skulle hafva i hemlighet landstigit i Venezuela, och där höjt uppriparna.

Bekräftelse å dessa rykten kom den 30 juli och följande dag, att uppriparna af underrättelser, att uppriparna höjts samtidigt i flera stater. Hvar Castro uppehåller sig, var emellertid en hemlighet för den yttre världen.

För regeringen i Washington, som i hela den här halvet varit välsamt öfver expressidens rykten, och sökt hindra hans återvändande till Venezuela, kom underrättelsen om uppriparn som en öfverraskning. Statsdepartementet lät redan den 19 den sista afnaden kanonlät "Des Moines" till Venezuelas farvatten för att stå därvarande amerikaner till hjälp, om förhållandena så fördrade.

Federalrådet i Venezuela beslutade att Caracas handlade äfven rasiskt och förlanade presidenten Juan Vicente Gomez diktatorisk makt och myndighet, till dess den apparitiska rörelsen blifvit fullständigt krossad. Gomez har beslutat att personligen anfordra sina trupper mot Castro och afreste i lördags till hamnstaden Puerto Cabello för att därifrån anföra underrättelser till U. S. A. har dock blifvit nekadt detta, emedan det brutit handels- och sjöfartsöverenskommelsen af 1832.

Den fjärde och sista punkten i grännsförhållandena. Enligt de båda allierade makternas fordringar, bör gränsen mellan deras och bulgariska område gå från östra sidan af Strumadofen till igemen Rumänien och sedan snedt till Egeiska hafvet.

Bulgariska regeringen har för egen del uppställt några fordringar med afseende på de Egeiska öarne, men håller man för gifvet, att den gamla gränsen bör bibehållas, och åtminstone ej ändras anseend, än att städerna Kotehina, Istip, Strumitza, Seres och Kavala förblifva bulgarisk tillhörighet.

Freds-konferensen har sammanträtt flera gånger under de sist gågnna dagarne. Utseer för ett uppgörande skall kunna träffas sigas och förfinnas. Den värfva svårigheten torde emellertid bli att få Turkiet att nöja sig med att afträda Adrianopel. Men äfven i det afseendet hyser man godt hopp om att enighet till sist skall kunna nås, äfven om det skall dröja några veckor.

Sjönk icke Titanic? Titanics akterdel påstas af kapten Remnant på britiska ångaren Lucania vara synlig till för öfvan vattenytan. En undersökning har satts igång af hydrografiska förningen. Om berättelsen är sann, torde Titanic icke ha sjunkit till botten, utan stött på ett undervattensfyr, som möjligen rifvit sönder den förordade ångarens botten. På ett sammatl sjökort från 1723 finnes ett dylikt ref.

Dömda officerare. De officerare och underrättelseare i tyska armén, hvilka stift inför krigsrikt i Berlin under anklagelse för att hafva förräddt militära hemligheter och mottagit mutor, blifvo alla funna skyldiga. Löjtnant Tihan dömdes till två månaders fängelse, löjtnanterna Schleuder och Hinst till fyra månaders fängelse hvardera och löjtnant Hoge till fyrtiores dagars fängelse. De tre förstnämnda förklarades övriga att vid rikets tjänst användas.

En dyrbär tunnel. En af ett hundratal ledamöter af parlamentet undertecknad petition öfverlämnades i tisdags f. v. till premiärminister Asquith. I denna petition uppmanas regeringen att understå ett projekt om en tunnel under Engelska kanalen mellan Frankrike och England. Tunneln skulle komma att kosta cirka \$80,000,000, hvaraf hälften skulle uppböras i England af ett tunnelbörj i samarbete med de engelska järnvägar, som skulle hafva födel af en dylik förbindelse. Mr Asquith har öfverlämnat petitionen till försvarskommittén.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

— Blikten antände den 25 juli i daggården på August Svenssons i Björnas, Ljunghy socken, egendom. Af gårdens betydande kreatursbesättning inbrändes 35 nötkreatur, 14 svin och 1 föl samt en del smådjur, hvarmot man lyckades rädda de öfriga hästarne, 6 kor och 1 tjur.

Den från pastorsembetet afsatte kyrkoherjen C. O. Nyström i Rantens församling aflossade den 25 juli inne på därvarande pastorsexpedition ett revolverskott mot kontraktsposten i Ölands Medelkontrakt kyrkoherden i Norra Mockleby Årbert Åstrand. Denne blifv svårskadad och öfverstär, om hans lif kan räddas. Kontraktsposten Åstrand afled senare följande morgon. F. d. kyrkoherjen Nyström införades till Kilmarnock ellängs i arbeten på ransknin. Man häller före, att mordet var planlagt såsom ett utslag af hämnd.

Vid middagstiden den 24 juli upplöf invid Nybrovikkajen i Stockholm liket af en omkring 30 års man, iförd gröta lifgardes uniform. Den döde fördes till härhuset och befunns vara distinktionskorpsnr. no. 42 Karl Alfred Hennig Svensson på andra kompaniet. Andra sedan den 19 juli hade Svensson, som då fått nattermission, varit försvannet. Troldet är att han då han sängas dags afton i sällskap med några vänner besökt ett par förlosteställen råkat skiljas från kameraterna och i upprymt tillstånd gått vilse och fallit i vattnet vid Nybro.

Natten till den 27 juli inträffade en ruslig händelse i Ramdala. En 17-årig dräng, Harry Nilsson, råkade vid dansbana i ordväxling med en 20-årig varfsarbetare, Karl Olsson, hvarvid Nilsson med en skulkniff tilldelade Olsson två djupa knifflugg i bröstet och ryggen. Olsson afled kort stund därefter. Gärningsmannen som vid förhör erkänt sitt brott, har häktats och införts till Karlskrona straffänställe. (Forts. å sid 5.)

TYRANNEN ATERVANDER. Upprorstarna höjes åter i Venezuela, där heta strider med all säkerhet stunda.

Vid slutet af förliden månad återkom den ryska riksdagen till Venezuela landsförvaldare presidenten och diktatorn Cipriano Castro skulle hafva i hemlighet landstigit i Venezuela, och där höjt uppriparna.

Bekräftelse å dessa rykten kom den 30 juli och följande dag, att uppriparna af underrättelser, att uppriparna höjts samtidigt i flera stater. Hvar Castro uppehåller sig, var emellertid en hemlighet för den yttre världen.

För regeringen i Washington, som i hela den här halvet varit välsamt öfver expressidens rykten, och sökt hindra hans återvändande till Venezuela, kom underrättelsen om uppriparn som en öfverraskning. Statsdepartementet lät redan den 19 den sista afnaden kanonlät "Des Moines" till Venezuelas farvatten för att stå därvarande amerikaner till hjälp, om förhållandena så fördrade.

Federalrådet i Venezuela beslutade att Caracas handlade äfven rasiskt och förlanade presidenten Juan Vicente Gomez diktatorisk makt och myndighet, till dess den apparitiska rörelsen blifvit fullständigt krossad. Gomez har beslutat att personligen anfordra sina trupper mot Castro och afreste i lördags till hamnstaden Puerto Cabello för att därifrån anföra underrättelser till U. S. A. har dock blifvit nekadt detta, emedan det brutit handels- och sjöfartsöverenskommelsen af 1832.

Den fjärde och sista punkten i grännsförhållandena. Enligt de båda allierade makternas fordringar, bör gränsen mellan deras och bulgariska område gå från östra sidan af Strumadofen till igemen Rumänien och sedan snedt till Egeiska hafvet.

Bulgariska regeringen har för egen del uppställt några fordringar med afseende på de Egeiska öarne, men håller man för gifvet, att den gamla gränsen bör bibehållas, och åtminstone ej ändras anseend, än att städerna Kotehina, Istip, Strumitza, Seres och Kavala förblifva bulgarisk tillhörighet.

Freds-konferensen har sammanträtt flera gånger under de sist gågnna dagarne. Utseer för ett uppgörande skall kunna träffas sigas och förfinnas. Den värfva svårigheten torde emellertid bli att få Turkiet att nöja sig med att afträda Adrianopel. Men äfven i det afseendet hyser man godt hopp om att enighet till sist skall kunna nås, äfven om det skall dröja några veckor.

Sjönk icke Titanic? Titanics akterdel påstas af kapten Remnant på britiska ångaren Lucania vara synlig till för öfvan vattenytan. En undersökning har satts igång af hydrografiska förningen. Om berättelsen är sann, torde Titanic icke ha sjunkit till botten, utan stött på ett undervattensfyr, som möjligen rifvit sönder den förordade ångarens botten. På ett sammatl sjökort från 1723 finnes ett dylikt ref.

Dömda officerare. De officerare och underrättelseare i tyska armén, hvilka stift inför krigsrikt i Berlin under anklagelse för att hafva förräddt militära hemligheter och mottagit mutor, blifvo alla funna skyldiga. Löjtnant Tihan dömdes till två månaders fängelse, löjtnanterna Schleuder och Hinst till fyra månaders fängelse hvardera och löjtnant Hoge till fyrtiores dagars fängelse. De tre förstnämnda förklarades övriga att vid rikets tjänst användas.

En dyrbär tunnel. En af ett hundratal ledamöter af parlamentet undertecknad petition öfverlämnades i tisdags f. v. till premiärminister Asquith. I denna petition uppmanas regeringen att understå ett projekt om en tunnel under Engelska kanalen mellan Frankrike och England. Tunneln skulle komma att kosta cirka \$80,000,000, hvaraf hälften skulle uppböras i England af ett tunnelbörj i samarbete med de engelska järnvägar, som skulle hafva födel af en dylik förbindelse. Mr Asquith har öfverlämnat petitionen till försvarskommittén.

Balkanbråket.

— Ett stilletand har ingåtts, och fredshandlingar ha öppnats. Utgången dock ännu ovis.

DEFINITIVT SLUT PÅ KRIGET VANTAS EJ. För nära två veckor sedan lyckades det ändligen den bulgariska regeringen att få till stånd den så mycket efterlängtda vapenhvilen, och gaf detta anledning till mycken glädje icke minst i Sofia, där man under senaste veckorna fruktat att alla håll obehjude framryckningar.

Vid ett senare hållet sammanträdde blef det dock beslutadt, att en fredskonferens skulle hållas i Bukarest och att de olika intresserade makterna här skulle bli i tillfälle att framställa sina yrkanden. Konferensen öppnades och redan den följande dagen, hvilket tydligt visade, att ingen af de i kriget inblandade makterna längre är hållna för fortsatta striden, så vida detta ej visar sig alldeles nödvändigt.

De olika makternas fredsvillkor inlämnades redan på lördagskvällen d. 2 aug. hvadan de vid konferensen öppnades tillstådeskonferens — omhuden nastan så godt som genast kunde börja förhandlingarna.

AF de uppställda fordringarna framgick att Turkiet ej under några förhållanden ämnar nöja sig med mindre, än att det återfår Adrianopel och det landområde, som ligger närmast denna stad. Såsom skal för denna sin fordran framhålla Porten, att Konstantinopel kommer att svasfa i ständig fara, om en annan makt än den turkiska kommer i besittning af fordrannas stad.

Hvad Grekland och Serbien beträffar, så fordra de bestämt, att Bulgarien afsäger sig alla anspråk på de i Egeiska hafvet eröfrade öarne. Därjämte måste den bulgariska regeringen förbinda sig till att vaka öfver att de greker som bo nära gränsen eller inne på bulgariskt område, ej på något sätt sömas i öfverensstämmelse med sina fredliga vänner. Beg tredje punkten rör krigsaskadeförskingarna. Regeringarna i Belgrad och Athen fordra sådan, men huru stort belopp, är ännu icke känt. Denna punkt antager man blifva den svåraste att vinna enighet uti.

Den fjärde och sista punkten rör grännsförhållandena. Enligt de båda allierade makternas fordringar, bör gränsen mellan deras och bulgariska område gå från östra sidan af Strumadofen till igemen Rumänien och sedan snedt till Egeiska hafvet.

Bulgariska regeringen har för egen del uppställt några fordringar med afseende på de Egeiska öarne, men håller man för gifvet, att den gamla gränsen bör bibehållas, och åtminstone ej ändras anseend, än att städerna Kotehina, Istip, Strumitza, Seres och Kavala förblifva bulgarisk tillhörighet.

Freds-konferensen har sammanträtt flera gånger under de sist gågnna dagarne. Utseer för ett uppgörande skall kunna träffas sigas och förfinnas. Den värfva svårigheten torde emellertid bli att få Turkiet att nöja sig med att afträda Adrianopel. Men äfven i det afseendet hyser man godt hopp om att enighet till sist skall kunna nås, äfven om det skall dröja några veckor.

Sjönk icke Titanic? Titanics akterdel påstas af kapten Remnant på britiska ångaren Lucania vara synlig till för öfvan vattenytan. En undersökning har satts igång af hydrografiska förningen. Om berättelsen är sann, torde Titanic icke ha sjunkit till botten, utan stött på ett undervattensfyr, som möjligen rifvit sönder den förordade ångarens botten. På ett sammatl sjökort från 1723 finnes ett dylikt ref.

Dömda officerare. De officerare och underrättelseare i tyska armén, hvilka stift inför krigsrikt i Berlin under anklagelse för att hafva förräddt militära hemligheter och mottagit mutor, blifvo alla funna skyldiga. Löjtnant Tihan dömdes till två månaders fängelse, löjtnanterna Schleuder och Hinst till fyra månaders fängelse hvardera och löjtnant Hoge till fyrtiores dagars fängelse. De tre förstnämnda förklarades övriga att vid rikets tjänst användas.

En dyrbär tunnel. En af ett hundratal ledamöter af parlamentet undertecknad petition öfverlämnades i tisdags f. v. till premiärminister Asquith. I denna petition uppmanas regeringen att understå ett projekt om en tunnel under Engelska kanalen mellan Frankrike och England. Tunneln skulle komma att kosta cirka \$80,000,000, hvaraf hälften skulle uppböras i England af ett tunnelbörj i samarbete med de engelska järnvägar, som skulle hafva födel af en dylik förbindelse. Mr Asquith har öfverlämnat petitionen till försvarskommittén.

ETT TJUGUFEMARSJUBILEUM

En känd tidningsutgivare i Chicago har i dagarna firat silfverbröllop med prässen.

Tjugofem år hade i fredags förlutit sedan Alexander J. Johnson, "Kurte Johnson", köpte "Svenska Karren" i Chicago, hvilken tidning torde vara en af de populäraste af alla svensk-amerikanska tidningar.

Det är en mindre vanlig tidningsmannabana, "Kurte Johnson" kan blieka tillbäna på. Som kanske ingen annan journalist har han varit omvistad, och många äro de, som icke kunna och icke vilja förstå honom. Men alla måste nog ändå erkänna, att han är en ovanligt begåfvad skribent, en orädd pennskalfare som icke skräder på orden. Om han afven enligt många åsikter understundom gått för långt och gripit till allt för groft artilleri, har man dock alltid näst sympatisera med det ut för sanningen och den uppriktighet, som alltid varit grundtonen i allt, han skrivit. Och satirens gissel har "Kurte Johnson" som få författat ut svänga.

En svensk samtida i Chicago, som torde hafva känt "Kurte Johnson" längre än vi, skriver med anledning af tjugufemårsjubileet några ord, som vi taga oss friheten återgiva: "Det var på sommaren 1888, som köpte tidningen af en amerikansk firma, som tagit den för skuld. Det var således ingen guldgruva han köpte. Men det var heller inte en "guldbräck". Han var slug nog att göra tidningen olik konkurrenterna. Hvilket är ett godt sätt, om det göres rätt. Han vann för sig och sin avis en läsarets, som tamligen troget stött honom bi under alla dessa år.

Och dock torde ingen svensk-amerikansk tidningsredaktör så komplett gått sina egna vägar som Kurte Johnson. Han har gruffat mot i tid och otid — oftast otidigt — han har aldrig brytt sig om läsarets mening, utan nära nog i regel författat en stiek i staf mot den gäende mening. Konservativ som han är ut i fingerspetsarna, har emellertid varit radikal hvad uttrycksformen beträffar. Han har varit öfversynare på någon annan, men också pikantare. Han har varit grufflig personlig, så har han också varit grufflig politisk. Och har han emellanåt "skallt" på oss, hvilket alltid varit öföfskändt och orättvist, så ha vi i regel förlåtit honom nästa vecka, när han lagt någon upp för stund som likligt förtjadt det.

Det är inte för mycket, när han nu — i morgon, fredag — firar sitt silfverbröllop med prässen, att se Kurte Johnson det erkännandet, att han är en god stridsman, som inte blinkar för lugnen. Dessutom hör det till hans odödliga förtjänster, att han aldrig begärnar frack".

SANGERSKAN HOLL ORD. Den världsberömda sångerskan Christina Nilsson öfverkommer svensk-amerikaner.

För någon tid sedan meddelades i Vestlusten att den världsberömda sångerskan Christina Nilsson, grafvinnna Casa de Miranda, sändt ett bref till Svenska sångsällskapet därstädes som svar på en skrifvelse från L. Gisslow. I sitt bref lofvade grafvinnman Casa de Miranda att hon skulle förära sångsällskapet en af hennes själf komponerad marsch samt sitt porträtt. Den förra delen af löftet är redan uppfyllt. Enn Gisslow häromdagen erhöi kompositionen i fråga jämte följande bref, hvilket visar med hvilket intresse den äldriga sångerskan fortfarande omfattar sången och sina landsmans verksamhet äfven i främmande land.

"Vaxjö stadshotell d. 3 juli 1913. Min bästa herr Gisslow! Harmed har jag nöjet att skicka den lofvade lilla Wärandsmarschen, som jag på lediga stunder roat mig med att komponera, och skulle det glädja mig på det högsta om Svenska sångsällskapet i San Francisco ville göra mig den artigheten att sända den till minne af Christina Nilsson. Porträttet hr Gisslow bad om, skall jag ej glömma och vill så fort det blir färdigt skicka det samma till sångsällskapet.

Ann en hjärtlig hälsning till San Francisco-svenskarna och till eder sjelf från Christina Nilsson de Casa Miranda."

Anti-kolera serum. Dr. Pierre Roux, direktör för Pasteur-institutet, förklarade i måndags f. v. inför vetenskapsakademien, att ett anti-kolera serum upptäckts. Dr. Roux förklarade, att apor, som varit kolerabesmittade, fullkomligt återstälts till hälsan genom insprutningar af nämnda serum.